

LJUBAV I DEPRESIVNOST KOD IZNADPROSEČNO INTELIGENTNIH OSOBA

Marija Lazarević¹
Goran Tomin²
Zoran Milivojević³

UDK: 616.89-008.454-02:177.6

Rad je prethodno saopšten na „Petom kongresu psihoterapeuta Srbije“ održanom u Beogradu, od 23.–25. oktobra 2015.

- 1 Dom zdravlja „Mali Zvornik“, Zvornik, Srbija
- 2 “Vazduhoplovna akademija” Beograd, Srbija
- 3 “Psihopolis institut” Novi Sad, Srbija

Kratak sadržaj

Uvod: Depresivni poremećaji (depresije) smatraju se jednim od najvećih zdravstvenih problema od javnog značaja zbog: visoke prevalentnosti, težine posledica, narušavanja kvaliteta života, suicidalnih ishoda, uticaja na povećanje ukupnog morbiditeta i mortaliteta.

Cilj rada: Određivanje stepena depresivnosti kod iznadprosečno inteligentnih osoba; Utvrđivanje povezanosti između stepena depresivnosti i emocionalnog statusa kod iznadprosečno inteligentnih osoba.

Metod: Ispitivanje je rađeno sa 266 ispitanika koji su članovi Mense Srbije. Prosečna starost ovih ispitanika je 35 godina. Podeljeni su u dve grupe, gde su prvu grupu činili ispitanici koji nisu u braku i emocionalnoj vezi duže od godinu dana i njih je bilo 97, od kojih je bilo 53 muškarca i 44 žene prosečne starosti 26 godina; drugu grupu ispitanika koji su u braku ili emocionalnoj vezi više od godinu dana činilo je 169 ispitanika i to 95 muškaraca i 74 žene prosečne starosti 38 godina. Za postavljanje dijagnoze korišćen je Bekov upitnik za procenu stepena depresivnosti. Urađena je elektronska forma upitnika koja je prosleđena članovima Mense Srbije na mailing listu, gde je dobijeno 266 validno popunjenih upitnika. Formulirane su istraživačke hipoteze: H_0 : Između nivoa depresivnosti i emocionalnog statusa ne postoji povezanost. H_1 : Između nivoa depresivnosti i emocionalnog statusa postoji povezanost.

Rezultati: Postavljene su istraživačke hipoteze i urađen je hi kvadrat test, gde je ispitivana značajnost razlike između dve varijable, stepena depresivnosti i emocionalnog statusa ove grupe ispitanika. Testiran je stepen depresivnosti. Istraživanjem je utvrđeno korišćenjem hi kvadrat testa da između stepena depresivnosti i emocionalnog statusa kod iznadprosečno inteligentnih žena ne postoji statistički značajna povezanost. Kod iznadprosečno inteligentnih muškaraca razlika je statistički značajna uz rizik manji od 10% te se odbacuje nulta i prihvata alternativna hipoteza.

Zaključak: Osećanje usamljenosti je jedna vrsta osećanja frustracije, zbog toga što je onemogućena subjektova želja da bude sa onima koji su mu važni. Osećanje usamljenosti se može definisati kao tuga zbog samoće. Kao takva spada u jedan od bitnih simptoma depresije, a socijalna povezanost predstavlja zaštitni faktor od ove bolesti.

Gljučne reči: inteligencija, depresija, osećanje usamljenosti, emocionalni status

UVOD

Depresivni poremećaji (depresije) smatraju se jednim od najvećih zdravstvenih problema od javnog značaja zbog: visoke prevalencije, težine posledica, narušavanja kvaliteta života, suicidalnih ishoda, uticaja na povećanje ukupnog morbiditeta i mortaliteta.

Prema SZO, depresija je mentalni poremećaj koji je predstavljen depresivnim raspoloženjem, gubitkom interesovanja ili zadovoljstva, osećanjem krivice sa niskim samopoštovanjem, nesanicom ili gubitkom apetita, nedostatkom energije i slabom koncentracijom. Ovi problemi mogu dovesti do suštinskog poremećaja u sposobnosti pojedinca da vodi računa o svojim svakodnevnim aktivnostima [1,2,3].

SZO predviđa da će do 2020 godine, depresija biti na drugom mestu na rang listi bolesti koje izazivaju invaliditet za sve uzraste, oba pola. Danas je depresija već drugi uzrok invaliditeta u starosnoj kategoriji 15-44 godina za oba pola zajedno.

U terapiji depresije adekvatan izbor koji dovodi do povoljnog ishoda predstavlja kombinovanje farmakoterapije i psihoterapije. Psihoterapija je naročito značajna i pokazala se korisnom u situacijama gde psihosocijalni stresori i psihološki faktori bitno utiču na razvoj depresivnih simptoma. Psihoterapija kao monoterapija je efikasna kod blage i umerene depresije pri čemu se koriste različite psihoterapijske tehnike koje dovode do povoljnog toka i ishoda bolesti.

Inteligencija je sposobnost snalaženja u novim situacijama ili situacijama u kojima za rešenje nije dovoljno staro iskustvo; do rešenja dolazi uviđanjem bitnih odnosa i veza u datoj situaciji i konstrui-

sanjem sredstava rešenja. Ovo određenje je samo pokušaj da se iz brojnih

definicija inteligencije izdvoji ono što im je zajedničko.

Turner prikazuje različite pristupe u određivanju pojma inteligencije i autore grupiše po kriterijumu kako definišu pojam inteligencije. Po tome osnovu ona izdvaja četiri shvatanja koja inteligenciju određuju kao:

- produkt ili postignuće: testiranja, mišljenja, intelektualnih procesa;
- svojsvo intelekta koje poseduje pojedinac: koje određuje njegov način mentalnog funkcionisanja;
- proces: koji posreduje između organizma i sredine; dispozicija;
- evaluativnu dimenziju: suđenje. [4]

Ivići saradnici ukazuju da od početka ovoga veka postoje dve osnovne linije istraživanja inteligencije:

- eksperimentalna: teorijski pristup koji pokušava da odredi šta je inteligencija, koji su procesi i oblici njenog funkcionisanja;
- psihometrijska: merenje inteligencije, proučavanje individualnih razlika i testiranje, izrada i usavršavanje mernih instrumenata. [5]

Još od Bineovog doba otvorene su dileme o inteligenciji, kao što su: jedna opšta ili više nezavisnih sposobnosti; proste (čulne, motorne) i složene (više mentalne) funkcije kao pokazatelji sposobnosti; verbalna i neverbalna priroda inteligencije; odnos između pamćenja (znanja) i inteligencije; pitanje stečenosti i urođenosti inteligencije.

I savremeni pristupi izučavanju inteligencije još uvek pokušavaju da, uz nove, razreše ove stare dileme. Najveći broj autora savremenih istraživanja inteligencije može se svrstati u psihometrijski, eksperimentalni, kognitivni, razvojni ili biološki pristup. Međutim, jedan broj autora vidi

perspektivu u kombinovanim pristupima: eksperimentalno-kognitivnom, kognitivno-razvojnom, kognitivno-informacionom pristupu.

Početak dvadesetog veka sa pojavom prvih testova (nastanak testova inteligencije i testološkog pokreta vezuje se za ime francuskog psihologa A. Binea koji je 1905. godine na zahtev francuskog ministarstva prosvete konstruisao test za adekvatnu klasifikaciju dece koja kreću u osnovnu školu), dobijena mera inteligencije izražena IQ skorom smatrana je najvećim dostignućem psihološke nauke. Od tog početničkog entuzijazma kada se mislilo da se mentalni kvaliteti mogu meriti sa pristojnim stepenom preciznosti, relijabilnosti i validnosti pa do savremenih shvatanja protekao je ceo jedan vek ispunjen sumnjama u postojanje inteligencije, mogućnost njenog merenja i smisao podataka o IQ-u.

Iako postoji mišljenje da je razlika između tuge i depresije kvantitativna, odnosno da je depresija neka vrata neograničene tuge, danas se smatra da između tuge i depresije postoji kvalitativna razlika. Situacija gubitka i osećanja tuge mogu biti samo prvi čin u razvoju depresivnog osećanja. Upravo razlika između autonomije i zavisnosti jeste ono što deli osećanje tuge od osećanja depresije zbog gubitka voljene osobe.

Osećanje usamljenosti je jedna vrsta osećanja frustracije, zbog toga što je onemogućena subjektova želja da bude sa onima koji su mu važni. Postoje dve vrste usamljenosti: situaciona i strukturalna usamljenost. Situacionu usamljenost osoba oseća kada se nalazi u situaciji u kojoj nisu prisutni njoj važni ljudi, s kojima bi htela da bude u društvu. Strukturalna usamljenost je osećanje osobe koja nema drugih bliskih osoba s kojima bi se osetila povezano [6,7].

Iako odrasla i zdrava ljudska bića mogu preživeti bez ljubavi, ipak je u tom slučaju kvalitet života prilično nizak. Ovde pod ljubavlju ne podrazumevamo samo partnersku, već ljubav u najširem smislu: subjektivno vezivanje za druge ljude, životinje, predmete, situacije, predele itd.[8]

CILJ RADA

Određivanje stepena depresivnosti kod iznadprosečno inteligentnih osoba; Utvrđivanje povezanosti između stepena depresivnosti i emocionalnog statusa kod iznadprosečno inteligentnih osoba. Ispitanici su podeljeni u dve grupe, gde su prvu grupu činili ispitanici koji nisu u braku i emocionalnoj vezi duže od godinu dana, a drugu grupu ispitanici koji jesu u braku ili emocionalnoj vezi više od godinu dana. Na osnovu proučene literature i empirijskih istraživanja imamo osnova da pretpostavimo da postoji povezanost između stepena depresivnosti intelektualno nadarenih osoba i emocionalnog statusa.

METOD

Ispitivanje je rađeno sa grupom ispitanika članova Mense Srbije. Instrument koji je korišćen je Bekov upitnik za procenu stepena depresivnosti [9]. Istraživanju je prethodilo njegovo odobrenje od strane predsedništva Mense Srbije. Nakon dobijanja odobrenja urađena je elektronska forma Bekovog upitnika koja je upućena predsedništvu, a predsedništvo je zatim istu prosledilo, sa uputstvom i osnovnim informacijama o cilju istraživanja, na mailing listu svim članovima Mense Srbije, koji su samostalno odlučivali da li će učestvovati u istraživanju. Formulirane su istraživačke hipoteze: H_0 : Između nivoa depresivnosti i emocionalnog statusa ne

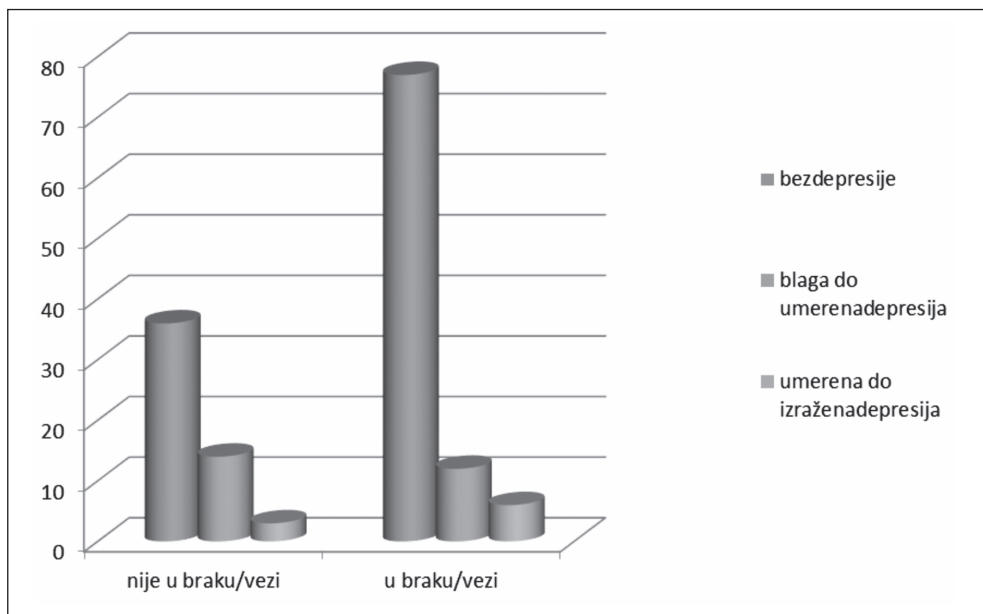
postoji povezanost. H_1 : Između nivoa depresivnosti i emocionalnog statusa postoji povezanost. Ukupno je ispitano 266 ispitanika koji su članovi Mense Srbije. Prosečna starost ovih ispitanika je 35 godina. Podeljeni su u dve grupe, gde su prva grupu činili ispitanici koji nisu u braku I emocionalnoj vezi duže od godinu dana i njih je bilo 97, od kojih je bilo 53 muškrca i 44 žene prosečne starosti 26 godina; drugu grupu ispitanika koji su u braku ili emocionalnoj vezi više od godinu dana činilo je 169 ispitanika i to 95 muškaraca i 74 žene prosečne starosti 38 godina.

Postavljene su istraživačke hipoteze i urađen je hi kvadrat test, gde je ispitivana značajnost razlika između dve varijable, stepena depresivnosti i emocionalnog statusa ove grupe ispitanika.

REZULTATI

Statističko istraživanje je sprovedeno na uzorku od 266 ispitanika članova Mense Srbije. Testiran je stepen depresivnosti. Formulirane su istraživačke hipoteze: H_0 : Između nivoa depresivnosti i emocionalnog statusa ne postoji povezanost. H_1 : Između nivoa depresivnosti i emocionalnog statusa postoji povezanost. Istraživanjem je utvrđeno da između ove dve varijable u ukupnom uzorku ispitanika kao i kod iznadprosečno inteligentnih žena ne postoji statistički značajna povezanost. Kod iznadprosečno inteligentnih muškaraca razlika je statistički značajna uz rizik manji od 10% te se odbacuje nulta i prihvata alternativna hipoteza.

Na grafikonu 1. prikazan stepen depresivnosti kod muškaraca u odnosu na emocionalni status. U istraživanju je uče-

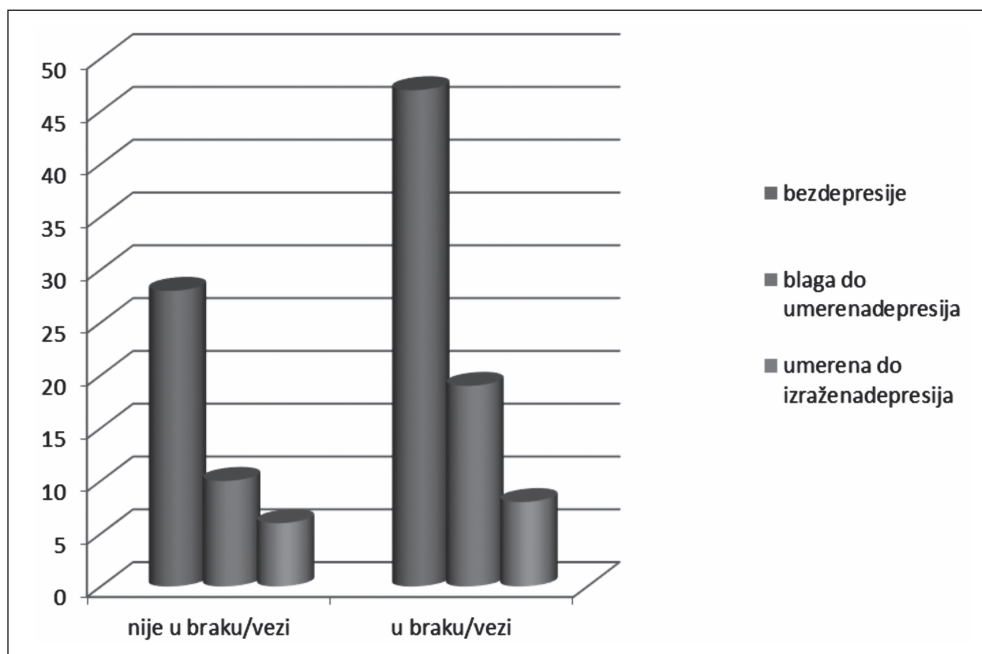
Grafikon 1: Prikaz stepena depresivnosti kod muškaraca
Graph 1. Degree of depression in men

stvovalo ukupno 148 muškaraca. Prvu grupu su činili ispitanici koji nisu u braku ili emocionalnoj vezi duže od godinu dana i njih je bilo 53 odnosno 35,81% od kojih je 67,92 % bez depresije, 26,41 % sa blagim do umerenim stepenom depresije, a 5,66 % sa umerenom do izraženom depresijom. U drugoj grupi koju su sačinjavali oni koji jesu u braku ili emocionalnoj vezi duže od godinu dana bilo je 95 ispitanika što predstavlja 64% od ukupnog broja ispitanika. 81,05 % u ovoj grupi je bez depresije, 12,63 % sa blagim do umerim stepenom depresije, a 6,32 % je sa umerenom do izraženom depresijom.

Na grafikonu 2. prikazan je stepen depresivnosti kod žena u odnosu na emocionalni status. U istraživanju je učestvovalo ukupno 118 žena od kojih je

74 odnosno 62,71 % u braku ili emocionalnoj vezi duže od godinu dana, od kojih je 63,51 % bez depresije, 25,68 % sa blagim do umerenim stepenom depresije i 10,81 % sa umerenom do izraženom depresijom. Drugu grupu činilo je 44 odnosno 37,29 % žena koje imaju nerešen emocionalni status, od kojih je 63,64 % bez depresije, 22,73 % sa blagim do umerenim stepenom depresije i 13,64 % sa umerenim do izraženim stepenom depresije.

U tabelama 1. i 2. dat je numerički prikaz stepena depresivnosti kod izndprosečno inteligentnih muškaraca i žena. U ovim tabelama su navedeni podaci o broju ispitanika, prema polu i emocionalnom status, kao i procenat ispitanika u svakoj od ovih podgrupa.

Grafikon 2. Prikaz stepena depresivnosti kod žena
Graph 2. Degree of depression in women

DISKUSIJA

Osećanje usamljenosti se može definisati kao tuga zbog samoće. Kao takva spada u jedan od bitnih simptoma depresije, a socijalna povezanost predstavlja zaštitni faktor od ove bolesti. Posmatranjem rezultata ovog istraživanja u kojem se utvrđuje kako emocionalni status utiče na raspoloženje kod datih ispitanika, može se pretpostaviti da iznadprosečno inteligentne osobe, u izvesnom stepenu više ženskog pola, imaju dobro razvijene mentalne i bihevioralne strategije koje im omogućavaju da izdrže samoću i usamljenost, pa i da pronađu načine da se u samoći dobro osećaju.

U ovom istraživanju pokazalo se da emocionalni status, odnosno bračni status utiče u izvesnom stepenu, uglavnom u muškoj populaciji, na raspoloženje ispitanika. U obe grupe muških ispitanika veći je procenat onih koji nisu depresivni od onih koji jesu depresivni. Međutim, u tabeli 1. gde je numerički prikazan stepen depresivnosti kod muškaraca vidi se da je veći procenat nedepresivnih muškaraca u odnosu na depresivne kod onih koji su u braku nego kod onih koji nemaju rešen emocionalni status, što nas dovodi do zaključka da brak povoljno utiče na raspoloženje kod iznadprosečno inteligentnih muškaraca, dok je kod žena ova razlika manja što je navedenio u tabeli 2. gde je

Table 1. Demographic features of the sample (n=249)

Demographic features		Number (%)		p
		Depressed subjects	Control subjects	
Gender	Male	39 (38)	61 (42)	0.61
	Female	63 (62)	86 (58)	
Marital status	Unmarried	59 (59)	105 (71)	0.13
	Married/partner	2 (2)	2 (1)	
	Single	12(12)	1(1)	
	Relict	27 (27)	39 (27)	
Age, M±SD (years)		71.6±5.3	70.4±6.1	0.11
MMSE, $\bar{x} \pm sd$		24.7 ± 4.6	27.4 ± 3.9	<0.001

Tabela 2. Numerički prikaz stepena depresivnosti kod žena

Table 2. Numeric display for depression in women

ŽENE: Women: 118	bez depresije: <i>Without depression:</i>	blaga do umerena depresija: <i>Mild – moderate depression:</i>	umerena do izražena depresija: <i>Mild to severe depression:</i>
Nije u braku/vezi: <i>Single:</i> 44(37,29%)	28(63,64%)	10 (22,73%)	6 (13,64%)
U braku /vezi: <i>Married/in relationship:</i> 74(62,71%)	47 (63,51%)	19 (25,68%)	8 (10,81%)

numerički prikazan stepen depresivnosti kod iznadprosečno inteligentnih žena. Takođe u nekim istraživanjima došlo se do činjenice da raspoloženje utiče na brak, i to uglavnom vezano za žensku percepciju kvaliteta bračnog odnosa. U istraživanju koje je rađeno 2014. god. sa 2049 žena, starosti od 19 do 75 godina, zaključeno je da je značajan prediktor bračne (ne)stabilnosti ženina percepcija kvaliteta bračnog odnosa. Dakle, možemo zaključiti da žene u većoj meri razmišljaju, planiraju i razgovaraju sa drugima (pa i suprugom) o razvodu, kada su u manjoj meri zadovoljne sopstvenim brakom, a uz to doživljavaju da su u većoj meri neusaglašene sa bračnim partnerom po pitanju seksualnih odnosa i ispoljavanja emocija i primećuju izostanak zajedničkih aktivnosti, bliskosti i komunikacije među partnerima [10].

Možemo pretpostaviti i da će kod najvećeg broja žena, nakon dobijanja deteta, rasti nezadovoljstvo bračnim odnosom, ali da će istovremeno sve manje razmatrati razvod, jer će s jedne strane pažnju s bračnog preusmeriti na roditeljski odnos, a s druge strane alternativa jednoroditeljskog porodičnog funkcionisanja se ne čini privlačnijom od nezadovoljavajućeg braka; i verovatno će o razvodu nastaviti da razmišljaju (i eventualno da ga realizuju) samo one žene koje bračni kvalitet procenjuju izuzetno lošim (za njih "nepodnošljivim") [11].

U istraživanjima o korelaciji bračnog statusa i sreće, zadovoljstva i depresije uz pomoć nuklearne magnetne resonance došlo se do zaključka da je veće bračno zadovoljstvo u pozitivnoj korelaciji s aktivacijom u nekoliko neuronskih regija, uključujući ventralni tegmentum (odgovoran za nagradu i motivaciju); zatim orbito-frontalnog korteksa (povezan s procenom nagrade); insula anterior (povezana s empatijom); čeona vijuga (povezan sa sistemom

ogledalo), i prefrontalni korteks (povezan s afektivnim regulacijom). Veće bračno zadovoljstvo je takođe povezano sa smanjenim aktiviranjem gyrusa cinguli, područja čija je velika aktivnost povezana sa teškom depresijom. Ovi rezultati naglašavaju ključne neuronske veze koje mogu regulisati kvalitetan odnos psihičkog i fizičkog blagostanja i zdravlja [12,13,14,15].

Depresija jeste bolest savremenog doba, ali je bila prisutna u svim razdobljima istorije, u različitim civilizacijama i kulturama. Emocije danas u odnosu na razum zauzimaju pijedestal u većini referentnih okvira savremenog čoveka koji nije spreman na žrtvu i odricanje, a moderno društvo mu ne pruža mogućnost da zadovolji sve svoje želje. Zbog toga lakše pada u depresiju nego što je to bio slučaj pre kad su se subjektivna i iracionalna očekivanja stavljala u drugi plan.

Pretpostavljamo da ljubav spada u osnovne ljudske potrebe. Ona funkcioniše drugačije nego ostale emocije i mnogo je intenzivnija. Zbog toga ljubav može da dovede do osećaja sreće, ali i do sasvim suprotnih veoma intenzivnih emocija: ljubomore, mržnje, zavisti, tuge, a takođe i depresije. Ljubav, sreća i depresija su veoma povezana osećanja, a najbolja prevencija protiv depresije je nesebična ljubav prema bližnjemu.

ZAKLJUČAK

Ovim istraživanjem je utvrđeno korišćenjem hi kvadrat testa da između stepena depresivnosti i emocionalnog statusa kod iznadprosečno inteligentnih žena ne postoji statistički značajna povezanost. Kod iznadprosečno inteligentnih muškaraca razlika je statistički značajna uz rizik manji od 10% te se odbacuje nulta i prihvata alternativna hipoteza.

LOVE AND DEPRESSION IN HIGHLY INTELLIGENT INDIVIDUALS

Marija Lazarević¹
Goran Tomin²
Zoran Milivojević³

Summary

Introduction: Depressive disorders (depression) are considered to be one of the biggest health problems of public concern due to: large prevalence, the seriousness of its consequences, deterioration in the health-related quality of life, suicidal outcomes, the impact of the increase in the morbidity and mortality.

Objectives: Determining the degree of depression in highly intelligent individuals; Determining the relationship between the degree of depression and emotional status in highly intelligent individuals

Methods: The research was conducted among 266 respondents who were members of Serbian Mensa. The average age of the respondents was 35 years. They were divided into two groups. The first group consisted of those who were not married or who were not in a relationship longer than a year. There were 97 of them- 53 men and 44 women. Their average age was 26. The other group of respondents were married or in a relationship longer than a year. There were 169 of them- 95 men and 74 women. Their average age was 38. The Beck Depression Inventory was used to evaluate the degree of depression. The electronic form of the questionnaire was forwarded to the Serbian Mensa members. There were 266 valid completed questionnaires. The research hypothesis was formulated. H0: There was no connection between levels of depression and emotional status. H1: There was a connection between levels of depression and emotional status.

Results: The research hypothesis was set and the chi square test was made for the purpose of determining a significance of difference between the two variables, the degree of depression and emotional status of this group of respondents. The degree of depression was tested. The research of using chi-square statistic has proven that there is no statistically significant relationship between depression and emotional status in highly intelligent women. As for the highly intelligent men, there is a significant relationship at the level of 10%, therefore Null hypothesis is rejected and Alternative hypothesis is accepted.

Conclusion: The feeling of loneliness is a kind of feeling of frustration because of the impossibility of the subject's desire to be with those who are important to him. Feelings of loneliness can be defined as sadness because of loneliness. As such it falls within one of the main symptoms of depression, and social cohesion is the protection factor of this disease.

Keywords: intelligence, depression, the feeling of loneliness, emotional status

- 1 Medical Center "Mali Zvornik", Zvornik, Serbia
- 2 Aviation academy", Belgrade, Serbia
- 3 Psychopolis, Novi Sad, Serbia

Literatura

1. Lečić Toševski D. Depresija, Nacionalni vodič dobre kliničke prakse, Beograd Ministarstvo zdravlja Republike Srbije 2012.
2. Marić J. Klinička psihijatrija, Beograd Barex 1998. p. 126-9.
3. Klasifikacija mentalnih poremećaja i poremećaja ponašanja: Klinički opisi i dijagnostička uputstva. Beograd. Zavod za izdavanje udžbenika; 1992. p. 107-4
4. Brković A, Razvojna psihologija 2011. p. 188-16
5. Ivić I, Milinković M, Rosandić R, Razvoj i merenje inteligencije, Beograd, Zavod za udžbenike 1976.
6. Miliivojević Z. Emocije, Materijali za edukaciju u transakcionoj analizi, Novi Sad, TA centar 2006.
7. Miliivojević Z. Emocije, Novi Sad, Psihopolis institut 2008. p. 342-2.
8. Goleman D. Emocionalna inteligencija. Beograd. Geopoetika; 1995
9. Beck AT, Steer RA, Brown GK. Manual for the Beck Depression Inventory-II. San Antonio, TX: Psychological Corporation; 1996.
10. Šakotić-Kurbalija, J., Kurbalija, D., Mihić, I. Predikcija potencijala za razvod na osnovu ženine percepcije kvaliteta bračnog odnosa. Godišnjak za psihologiju 2014; 10(13), 273-290
11. Šakotić-Kurbalija, J. Kvalitet i stabilnost bračnog odnosa u različitim fazama braka. Godišnjak Filozofskog fakulteta, Novi Sad 2013; 38 (2), 129-148.
12. O'Connor R. Undoing Depression: What Therapy Doesn't Teach You and Medication Can't Give You, Brown and Company 2010; 3:235-245
13. Acevedo B, Aron A, Fisher H. Neural correlates of marital satisfaction and well-being: reward, empathy and affect. Clinical Neuropsychiatry 2012; 9:20-31.
14. Acevedo, B., Aron, A., Fisher, H. Neural correlates of long-term intense romantic love. Social, Cognitive and Affective Neuroscience 2012 Feb; 7(2):145-59.
15. Helen E. Fisher, Lucy L. Brown, Arthur A. Addiction, and Emotional Regulation Systems associated with Rejection in Love. Journal of Neurophysiology 2010; 104:51-60.

Marija Lazarević
Kralja Petra I br 50/a
5300 Loznica
tel: 063-371-168;
mail: marijalazarevicsil@gmail.com